

Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΟΥ ΕΠΙΤΑΦΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τό ἑσπέρας τῆς Παρασκευῆς, 24^{ης} Μαρτίου /6^{ης} Ἀπριλίου 2018, Μεγάλης Παρασκευῆς, ἔλαβε χώραν ἡ τελετή τοῦ Ἐπιταφίου ὑπό τοῦ Πατριαρχείου εἰς τόν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως καί εἰς ὅλας τὰς Μονάς τοῦ Πατριαρχείου.

Τῆς κατανυκτικῆς καί σεμνῆς τελετῆς ταύτης εἰς τόν Ναόν τῆς Ἀναστάσεως προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων, συνιερουργούντων τῶν Ἀγιοταφιτῶν Ἀρχιερέων τοῦ θρόνου καί τοῦ ἐκ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Σερβίας Σεβασμιωτάτου Μάρκου καί τῶν Ἀγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων καί παρεπιδημούντων ἱερέων ἄλλων Ἐκκλησιῶν.

Ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς ἀκολουθίας ταύτης ἐψάλη ὁ Κανὼν «Κύματι θαλάσσης».

Ἐν συνεχείᾳ ἡ Πατριαρχική συνοδεία ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ Καθολικοῦ καί διῆλθε διὰ τοῦ *Μή μου Ἄπτου* καί πάντων τῶν ἔξωθεν τοῦ Καθολικοῦ Παναγίων Προσκυνημάτων, τῶν *Κλαπῶν*, τοῦ *Λογγίνου*, τοῦ *Διεμερίσαντο*, τῆς *Εὐρέσεως* τοῦ *Τιμίου Σταυροῦ*, τοῦ *Ἀκανθίνου Στεφάνου*, τοῦ *Ἀδάμ*, μετὰ δεήσεως εἰς ἕκαστον καί ἀνῆλθον εἰς τόν Φρικτόν Γολγοθᾶν.

Ἐνταῦθα ἀνεγνώσθη τό Ζ' Εὐαγγέλιον τῶν Ἀγίων Παθῶν, τοῦ Σταυροῦ τοῦ Κυρίου (Ματθ. κζ' 33-54), ἀνεπέμφθη δέησις καί ἔλαβε χώραν ἡ προσκύνησις.

Μετά ταῦτα τέσσαρες Ἀρχιερεῖς ἔλαβον ἀπό τῆς Ἀγίας Τραπέζης τοῦ Φρικτοῦ Γολγοθᾶ τό εἰλητόν τοῦ σώματος τοῦ Κυρίου ἠὺπρεπισμένον καί κατεβίβασαν αὐτό καί μετά τήν τρίτην περιφοράν ἠπλωσαν αὐτό εἰς τόν λίθον τῆς Ἀγίας Ἀποκαθελώσεως καί ἀνεγνώσθη ὑπό τοῦ Πατριάρχου ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην Ἀγίου Εὐαγγελίου τό Εὐαγγέλιον τῆς Ἀποκαθελώσεως.

Ἦκολούθησεν ἐν κρατήσει τοῦ εἰλητοῦ ὑπό τῶν Ἀρχιερέων ἐναλλάξ περιφορά τρίς περίξ τοῦ Παναγίου Τάφου, μετὰ τήν ὁποίαν τό ἐν εἰλητῷ Σῶμα τοῦ Κυρίου ἐτοποθετήθη ἐπὶ τῆς πλακός τοῦ Ἀγίου Τάφου.

Τούτου γενομένου ἤρξαντο αἱ τρεῖς Στάσεις τοῦ Ἐπιταφίου

Α. «Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ»,

Β. «Ἄξιόν ἐστιν» καί

Γ. «Αἱ γενεαὶ πᾶσαι»,

θυμιάζοντος εἰς τήν Α' τοῦ Πατριάρχου καί εἰς τὰς ἄλλας δύο, Β' καί Γ' τῶν Ἀρχιερέων κατὰ τὰ Πρεσβεῖα.

Πρό τῶν Εὐλογηταρίων ἐξεφωνήθη τό κήρυγμα τῆς ἡμέρας ὑπό τοῦ Γέροντος Ἀρχιγραμματέως Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου ἔχον ὡς ἔπεται ἑλληνιστί:

Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

Σεβασμία τῶν ἱεραρχῶν χορεία,

Ἐκλαπρότατε κ. Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος,

Εὐλαβές ἱερατεῖον,

Εὐσεβεῖς προσκυνηταί,

Ὁ θεός ἐν τῇ φιланθρωπία Αὐτοῦ ἐτίμησε τόν ἄνθρωπον, ὅτε πάλαι κατ' ἀρχάς ἔφερεν αὐτόν “εἰς τό εἶναι”, ἔπλασεν αὐτόν κατ' εἰκόνα καί καθ' ὁμοίωσιν Αὐτοῦ καί ἔθεσεν αὐτόν, ἵνα ζῇ εἰς κόσμον “καλόν λίαν.” Ὅτε ὁ ἄνθρωπος κατηχράσθη τό δωρηθέν αὐτῷ αὐτεξούσιον εἰς πτῶσιν καί φθοράν αὐτοῦ, τότε ὁ θεός ἐν τῇ ἀνεικάστῳ Αὐτοῦ φιλανθρωπία ἐτίμησε καί πάλιν τόν ἄνθρωπον. Ἐδωρήσατο αὐτῷ τό “εὖ εἶναι” ἐν τῷ Υἱῷ Αὐτοῦ τῷ Μονογενεῖ, τῷ ἀγαπητῷ, ἐν ᾧ ἠυδόκησε. Ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων ἐξαπέστειλεν Αὐτόν εἰς τόν κόσμον καί ἐγένετο ἄνθρωπος, ἐσαρκώθη, ἐνηνθρώπησεν ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καί Μαρίας τῆς Παρθένου, προσλαβόμενος ὅλην τήν ἀνθρωπεῖαν ἡμῶν φύσιν μέ τά ἀδιάβλητα ἰδιώματα αὐτῆς, πεῖναν, δίψαν, κόπον καί θάνατον, ἥτοι χωρισμόν τῆς ψυχῆς ἀπό τοῦ σώματος.

Ὁ εἰς Βηθλεέμ κατά σάρκα τεχθεὶς ἐπὶ Καίσαρος Ὀκταβιανοῦ Αὐγούστου, εἰς Ναζαρέτ κατοικήσας καί Ναζωραῖος κληθεὶς Ἰησοῦς Χριστός ὁ Σωτήρ ἡμῶν, συνανεστράφη τοὺς ἀνθρώπους, ἐδίδαξεν αὐτοὺς ὡς τρόπον ζωῆς τὴν ἀγάπην ἀκόμη καί πρὸς τοὺς ἐχθρούς, ἐχόρτασε πεινῶντας, ἐθεράπευσεν ἀνιάτους, ἀνέστησεν νεκρούς, τοὺς “ἐλαχίστους” ξένους, ἀστέγους καί φυλακισμένους, ἀπεκάλεσε ἀδελφούς Αὐτοῦ, - “ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε τοῦτο ἐνὶ τῶν ἀδελφῶν μου τούτων τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε (Ματθ. 25, 40). Ὡς ἀπολαχθὴναι τόν ἄνθρωπον, θεραπεύων ἀσθενεῖς καί ἐν Σαββάτῳ, καθ' ὅτι ὡς εἶπεν, “τό Σάββατον διὰ τόν ἄνθρωπον ἐγένετο καί οὐχ ὁ ἄνθρωπος διὰ τό Σάββατον” (Μάρκ 2, 27). Τοὺς τραυματίας τῆς ἁμαρτίας καί περιφρονημένους τῆς κοινωνίας εἶδεν ἀξίους θεραπείας, ἀποκαταστάσεως καί σωτηρίας. Πάντα ταῦτα ἐποίησε ἐν τῷ θελήματι τοῦ Πατρὸς Αὐτοῦ, παρ' οὗ ἐξῆλθε. Εἰς τὴν ἐρώτησιν τοῦ ἀρχιερέως, “σύ εἶ ὁ Χριστός ὁ υἱὸς τοῦ εὐλογητοῦ (Μάρκ. 14, 61), ἀπήντησε ἀπερίφραστα, “ἐγὼ εἰμι” (Μάρκ. 14, 62). Τὴν ρῆσιν ταύτην οἱ ἄνθρωποι ἐθεώρησαν ὡς βλασφημίαν (Μάρκ. 14, 64). Εἰς τό πρόσωπον τοῦ Ναζωραίου εἶδον οὐχὶ θεάνθρωπον ἀλλὰ “ἄνθρωπον ποιοῦντα ἑαυτὸν θεόν (Ἰωάν. 10, 33), διό καί δεδεμένον ἀπέστειλαν Αὐτόν πρὸς Πόντιον Πιλάτον τόν ἡγεμόνα, ὁ ὁποῖος εἰς μίαν παρωδίαν δίκης παρέδωκεν Αὐτόν αὐτοῖς, ἵνα σταυρωθῇ. Χλευάσαντες καί προπηλακίσαντες Αὐτόν, ἐσταύρωσαν εἰς Γολγοθᾶν, Κρανίου Τόπον, τῆς κτίσεως πάσης συστεναζούσης καί ἀλλοιουμένης φόβῳ.

Τόν θάνατον τοῦτον τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ Πατρὸς ἐκουσίως ἐδέχθη ὁ Χριστός καί πάλιν ἐν τῷ πληρώματι τῆς ἀγάπης Αὐτοῦ πρὸς τόν ἄνθρωπον, “δούς τὴν ψυχὴν Αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν (Ματθ. 20, 28), γενόμενος ἱλασμός ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, οὐ περί τῶν ἡμετέρων μόνον ἀλλὰ καί περί ὅλου τοῦ κόσμου (Ἰωάν. Α', 2, 2), “γενόμενος σοφία ἡμῖν ἀπὸ θεοῦ, δικαιοσύνη καί ἁγιασμός καί ἀπολύτρωσις” (Κορ. Α', 1, 30). Κατὰ τόν ἀπόστολον τῶν Ἑθνῶν μέγαν Παῦλον, “ὁ Χριστός ἐν τῷ αἵματι τοῦ σταυροῦ Αὐτοῦ ἀποκατήλλαξε τοὺς δύο κόσμους, τόν Ἰσραὴλ τοῦ θεοῦ καί ἡμᾶς τά ἔθνη, τοὺς υἱοὺς τῆς Διαθήκης καί ἡμᾶς τοὺς ἄλλοτε ἐλπίδα μὴ ἔχοντας καί ἀθέους ἐν τῷ κόσμῳ εἰς ἓν σῶμα τῷ θεῷ, εἰς ἓνα καινόν ἄνθρωπον.

(Έφεσ. 2, 11-17). Διά τοῦ Εὐαγγελίου κατέστημεν καί ἡμεῖς τά ἔθνη συγκληρονόμα καί σύσσωμα καί συμμετόχα τῆς ἐπαγγελίας ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ (Έφεσ. 3, 6).

Παθὼν ἀπαθῶς ὡς θεός καί θανὼν ὡς ἄνθρωπος ἐπὶ τοῦ σταυροῦ ὁ Χριστός, κατήλθεν εἰς τὸν Ἅδην καί ἀνεζήτησε καί ἐκεῖ τό πλανηθέν πρόβατον. Ὡς ψάλλει ἡ Ὀρθόδοξος ὑμνολογία, “κατήλθε πρὸς τὸν θάνατον ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, ἐνέκρωσε τὸν Ἅδην τῇ ἀστραπῇ τῆς θεότητος καί τοὺς τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησε. Κατέλυσε τῷ σταυρῷ αὐτοῦ τὸν θάνατον, ἠνέωξε τῷ ληστῇ τὸν παράδεισον. Ἐπέστη τοῖς ἐν Ἅδῃ, βοῶν αὐτοῖς, εἰσάγεσθε πάλιν εἰς τὸν Παράδεισον. Ἐσκύλευσε τὸν Ἅδην μὴ πειρασθεῖς ὑπ’ Αὐτοῦ καί ἡνοιξεν ἡμῖν τὸν πάλαι παράδεισον.” Ὡς λέγει ὁ θεοφόρος Πατὴρ τῆς Ἐκκλησίας ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, “κάτεισιν, ἥτοι κατέρχεται, εἰς Ἅδην ψυχὴ τεθεωμένη καί λύσας τοὺς ἀπ’ αἰῶνος πεπεδημένους αὐτοὺς ἐκ νεκρῶν ἀνεφοίτησεν ὁδοποιήσας ἡμῖν τὴν ἀνάστασιν. (Ἐκδοσις Ὁρθοδ.πίστεως, 73).

Τό γεγονός τοῦ ζωοποιοῦ σταυροῦ καί τῆς θεοσώμου ταφῆς τοῦ Χριστοῦ ἐορτάζει σήμερον εἰς τὴν αἰδέσιμον ἡμέραν ταύτην τῆς ἐσπέρας τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς καί τῆς αὐγῆς τοῦ Μεγάλου Σαββάτου ἡ Ἐκκλησία, ἡ πηγάσασα ἐκ τοῦ αἵματος τῆς λογχευθείσης πλευρᾶς Αὐτοῦ. Ἐορτάζει οὐχὶ ἐν πνεύματι γοεροῦ ἐπιθανατίου θρήνου ἀλλ’ ἐν πνεύματι σεμνοῦ ἐλπιδοφόρου ἐπιταφίου ἁσματος, προοδοποιούντος τὴν ἐορτὴν τῆς Ἀναστάσεως.

Εἰς τὴν ἐορτὴν ταύτην ἅς ἐπισφραγίσῃ τὸν λόγον διὰ τῆς μαρτυρίας αὐτοῦ ὁ Πατὴρ τῆς Ἐκκλησίας ἁγιοσαββίτης ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός λέγων περὶ τοῦ τιμίου σταυροῦ: “Πᾶσα πρᾶξις καί θαυματουργία Χριστοῦ μεγίστη καί θεία καί θαυμαστή, ἀλλὰ πάντων θαυμαστότερον ὁ τίμιος αὐτοῦ σταυρός, δι’ οὗ ὁ θάνατος κατήργηται, ὁ Ἅδης ἐσκύλευται, ἡ ἀνάστασις δεδῶρηται, ἡ φύσις ἡμῶν ἐκ δεξιῶν τοῦ θεοῦ κεκάθικεν, τέκνα θεοῦ καί κληρονόμοι γεγόναμεν... Ὁ σταυρός σημεῖον ἡμῖν δέδοται ἐπὶ τοῦ μετώπου, θυρεός καί ὄπλον καί τρόπαιον κατὰ τοῦ διαβόλου, πάντων κακῶν ἀποτρόπαιον, πάντων ἀγαθῶν πρόξενος, ἁμαρτίας ἀναίρεσις, φυτὸν ἀναστάσεως, ξύλον ζωῆς αἰωνίου. Εἰκότως οὖν προσκυνητέον αὐτό τό τίμιον ξύλον ὡς ἀληθῶς καί σεβάσιμον, ἐν ᾧ Ἐαυτόνεις θυσίαν ὑπὲρ ἡμῶν ὁ Χριστός προσενήνοχεν, ὡς ἁγιασθέν τῇ ἀφῇ τοῦ ἁγίου σώματος καί αἵματος, εἰκότως προσκυνητέον, τοὺς ἥλους, τὴν λόγχην, τὰ ἐνδύματα καί τὰ ἱερά αὐτοῦ σκηνώματα, ἅτινά εἰσιν ἡ φάτνη, τό σπήλαιον, ὁ Γολγοθᾶς ὁ σωτήριος, ὁ ζωοποιός τάφος, ἡ Σιών τῶν Ἐκκλησιῶν ἡ ἀκρόπολις. (Ἐκδοσις Ὁρθοδ. πίστεως, 84).

Ἡ Μήτηρ καί “ἀκρόπολις αὕτη τῶν Ἐκκλησιῶν,” ἡ φύλαξ τῶν θείων σκηνωμάτων, ὑπὸ τὸν Προκαθήμενον αὐτῆς καί Προεξάρχοντα τῆς Ἐπιταφίου πανηγύρεως ταύτης Μακαριώτατον Πατριάρχην Ἱεροσολύμων κ. θεόφιλον εὐχεται εἰς τό ὅπουδῆποτε γῆς ποίμνιον αὐτῆς καί εἰς τοὺς τιμῶντας αὐτὴν διὰ τῆς παρουσίας αὐτῶν εὐλαβεῖς προσκυνητάς τὴν δύναμιν τοῦ σαρκί σταυρωθέντος καί σαρκί ὑπνώσαντος ὡς θνητοῦ βασιλέως καί Κυρίου καί τὴν ἀπόλαυσιν καί τοῦ φωτός τῆς Ἀναστάσεως Αὐτοῦ. Γένοιτο.

Ἦκολούθησαν τὰ «Εὐλογητάρια», οἱ Αἵνοι, τὰ Ἀνανγνώσματα, ἡ αἵτησις, ἡ ἀπόλυσις καί ἡ ἄνοδος, τῶν κωδῶνων πενθίμως κρουομένων, εἰς τό Πατριαρχεῖον.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

```
ngg_shortcode_0_placeholder" order_by="sortorder" order_direction="ASC"  
returns="included" maximum_entity_count="500"]
```